Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΑΘΕΤΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑ Ϲ' ΟΣΟΥΣ ΤΟΝ ΑΓΑΠΟΥΝ

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Ζοῦμε σέ μιά ἐποχή ἀποξενώσεως. Οἱ ἄνθρωποι ἄν καί συνωστίζονται, οὐσιαστικά ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλον. Ὁ καθένας ζεῖ μόνος του καί μέ τά προβλήματά του. Ὡστόσο ὅμως ὁ Κύριος δέν τό ἐγκρίνει αὐτό. Γι αὐτό καί σέ μιά περίπτωσι διώρθωσε τήν σκέψι τῶν Μαθητῶν Του καί Ἀποστόλων Του, οἱ ὁποῖοι, ὡς φαίνεται, δέν εἶχαν ἀκόμη κατανοήσει τό νέο πνεῦμα, τήν νέα ἀντίληψι γιά τίς ἀνθρώπινες σχέσεις, τήν ὁποία ἐξέφραζε καί ἐδίδασκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Ἀφορμή ἐδόθη ἀπό τό ἑξῆς περιστατικό: Ὁ Κύριος ἐδίδασκε κατά τήν διάρκεια μιᾶς ἡμέρας καί συνεχῶς. Ἔφθασε τό βράδυ κι ὅλοι ἦσαν νηστικοί καί πεινασμένοι. Οἱ Ἀπόστολοι πλησιάζουν τόν Κύριο καί τόν παρακαλοῦν νά διακόψει τήν διδασκαλία Του καί νά ἀπολύσει τούς ὄχλους, ὅσο ἦταν ἡμέρα, γιά νά πᾶνε νά ἀγοράσουν τροφές νά φάγουν.

Ὁ Κύριος ὅμως δέν συμφώνησε καί μέ ἔκπληξι Τόν ἄκουσαν νά τούς λέγει: *«Δέν ἔχουν ἀνάγκη νά ἀπέλθουν καί νά ἀγοράσουν τρόφιμα. Δώσατέ τους ἐσεῖς νά φάγουν»* (Ματθ. ιδ' 16). Εἶναι βεβαίως γνωστή ἡ συνέχεια, ὅτι ὁ Κύριος εὐλόγησε τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθῦς τῶν Ἀποστόλων καί ἐχορτάσθη τό πλῆθος ἐκεῖνο τοῦ λαοῦ, τό ὁποῖο πρέπει κατά τούς ὑπολογισμούς νά ἀνήρχετο σέ εἴκοσι περίπου χιλιάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδίων. Ὁ Κύριος οὐσιαστικῶς εἶπε στούς Ἀποστόλους Του, ὅτι σεῖς θά λύσετε τό πρόβλημά τους. Ἐκεῖνοι πεινᾶνε. Ἐσεῖς ὅμως θά τούς δώσετε νά φάγουν καί νά χορτάσουν.

Ἔτσι μᾶς ἐδίδαξε, ὅτι ὁ κάθε πιστός πρέπει νά δέχεται ὡς δικό του πρόβλημα τό πρόβλημα τοῦ συνανθρώπου του, ὅτι δέν πρέπει νά ἀδιαφορεῖ καί νά στέκεται ἀπό μακριά παρατηρητής. Ἔτσι πραγματοποιεῖται ὅτι ὅλοι μας ἀποτελοῦμε ἕνα σῶμα, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ὅτι εἴμεθα ἀλλήλων μέλη κατά τήν παύλειο διδασκαλία. Εἶπε: *«Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους»*. (Α' Κορινθ. ιβ' 27).

Τά θέματα αὐτά, ἄν καί ἀποτελοῦν τίς βάσεις τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιολογίας, πολύ ἐλάχιστα ἐπηρεάζουν τήν ζωή μας καί καθόλου μάλιστα δέν βιώνονται. Στήν καλλίτερη περίπτωσι μπορεῖ νά βάλουμε τό χέρι μας στή τσέπη μας καί νά δώσουμε κάποιο χρηματικό ποσό. Ἔτσι νομίζουμε, ὅτι ἐκπληρώσαμε τό καθῆκον μας καί ἡσυχάζουμε τήν συνείδησί μας.

Ὁ Χριστός ὅμως ζήτησε πολύ περισσότερα ἀπό αὐτό πού ἐμεῖς πράττουμε. Εἶπε, ὅτι ἐσεῖς ὀφείλετε νά λύσετε τά προβλήματα τῶν ἀδελφῶν σας. Ἐμπιστεύθηκε στήν Ἐκκλησία Του καί σέ κάθε ἕνα χριστιανό τούς πτωχούς, τούς πεινασμένους, τούς ἄστεγους, τούς πρόσφυγες, τούς ἀδύναμους, τούς ἀσθενεῖς, τά παιδιά, τούς γέροντες, τά ὀρφανά, ὅλους ὅσους ἔχουν ἀνάγκες. Καί μᾶς εἶπε: *«Σεῖς θά φροντίσετε γιά ὅλους αὐτούς»*. Μάλιστα δέ δέν ἄφησε περιθώρια ἀντιρρήσεων.

Ἀπό τόν θησαυρό τῶν πατερικῶν λόγων ἐπέλεξα ἕνα τμῆμα ἀπό τόν περίφημο λόγο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου **«Κατά πλουτούντων»** καί θά τό παραθέσω ἐν συνεχείᾳ γιά νά μᾶς διδάξει ὁ θεοφόρος ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας τό καθῆκον μας ἔναντι τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν:

Θ'κεῖνος πού ἀγαπάει τόν *«πλησίον ὡς ἑαυτόν»* δέν πρέπει νά ἔχει τίποτε περισσότερο ἀπό τόν πλησίον. Ὅσο περισσότερο σοῦ περισσεύουν τά χρήματα, τόσο περισσότερο σοῦ λείπει ἡ ἀγάπη.

Θά σοῦ πῶ καί κάτι πού θά σοῦ φανῆ παράξενο, ἀλλά πέρα γιά πέρα ἀληθινό: Ὅσο σκορπίζεται ὁ πλοῦτος, ὅπως ὁ Κύριος θέλει, τόσο πιό πολύ εἶναι δικός σου. Ἄν τόν φυλᾶς, δέν θά τόν ἔχεις· ἄν τόν σκορπίζεις δέν τόν χάνεις.

Λέγεις ὅτι τόν πλοῦτο τόν χρειάζεσαι, τίς περισσότερες ὅμως φορές ξεπερνᾶς μέ τήν χρῆσι τά ὅρια.

Ἔχεις πολλά ὀχήματα. Ἔχεις πλῆθος ἀπό ἄλογα πού ξέρεις τό γενεαλογικό τους δένδρο καί πού καμαρώνεις γιά τήν εὐγένεια τῶν προγόνων τους, σάν νά ἦσαν ἄνθρωποι. Φορᾶνε χαλινάρια καί ζῶνες καί λαιμαργιές ἀπό ἀσῆμι καί χρυσάφι. Τούς ρίχνεις ἐπάνω χαλιά καί τά στολίζεις σάν γαμπρούς.

Ἔχεις πολυάριθμα μουλάρια πού τά διαιρεῖς ἀνάλογα μέ τά χρώματά τους...

Ὅταν τελικά δέν καταφέρνεις νά ξοδέψεις τά πλούτη σου μέ ὅλες αὐτές τίς φαντασίες, τότε τά κρύβεις στή γῆ. Φοβερή τρέλα. Ὅταν τό χρυσάφι ἦταν κρυμμένο στή γῆ, ἔψαχνες νά τό βρεῖς. Τώρα πού τό ἔχεις στό χέρι, ἀγωνίζεσαι νά τό καταχωνιάσεις πάλι στή γῆ.

Ξέρω πολλούς πού νηστεύουν, προσεύχονται, στενάζουν καί γενικά ἐφαρμόζουν μιά ἀδάπανη εὐσέβεια. Ἀλλά δέν δείχνουν κανένα ἐνδιαφέρον νά δαπανήσουν ἔστω καί ἕνα ὀβολό γιά τούς πτωχούς. Ποιό εἶναι τό ὄφελός τους ἀπό τήν ἄλλη ἀρετή; Τέτοιοι ἄνθρωποι δὲν κάνουν γιά τήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τί νά πεῖ κανείς καί γιά τίς γυναῖκες; Οὔτε μιά στιγμή δέν ἀφήνουν νά ἀναπνεύσει ὁ ἄνδρας τους, ἀπό τίς συνεχεῖς διαταγές. Κανένας πλοῦτος δέν φτάνει γιά νά ὑπηρετήσει τίς γυναικεῖες ἐπιθυμίες, ἔστω κι ἄν ρέει σάν ποτάμι.... Χαίρουν οἱ φιλόχρυσες νά εἶναι δεμένες μέ χειροπέδες, ἀρκεῖ τά δεσμά αὐτά νά εἶναι ἀπό χρυσάφι.

Δικαιολογεῖσαι ὅτι δέν ἔχεις χρήματα. Συμφωνῶ κι ἐγώ μαζί σου. Πτωχός ὅμως εἶναι αὐτός πού τοῦ λείπουν πολλά. Αὐτό ὅμως πού σέ κάνει νά σοῦ λείπουν πολλά, δέν εἶναι ἡ πτωχεία ἀλλά ἡ ἀκόρεστη ἐπιθυμία σου.

Δικαιολογεῖσαι ὅτι τά πλούτη εἶναι ἀναγκαῖα γιά τά παιδιά σου. Νά μιά ὄμορφη δικαιολογία τῆς πλεονεξίας σου. Προβάλλεις τά παιδιά σου καί προσπαθεῖς ἔτσι νά βρεῖς δικαιολογία γιά τήν συνείδησί σου. Μή ρίχνεις τήν εὐθύνη σ' αὐτόν πού δέν ἔχει εὐθύνη. Τά παιδιά ἔχουν δικό τους Πατέρα καί δικό τους οἰκονόμο τόν Θεό... Ὅταν ζητοῦσες ἀπό τό Θεό παιδιά, ὅταν παρακαλοῦσες νά γίνεις πατέρας, μήπως πρόσθετες καί τά λόγια: δῶσε μου παιδιά γιά νά παρακούσω τίς ἐντολές σου; Δός μου παιδιά γιά νά φτάσω στήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν; Καί ποιός σέ βεβαιώνει γιά τήν καλή πρόθεσι τοῦ παιδιοῦ, ὅτι θά χρησιμοποιήσει σωστά τά χρήματα πού θά τοῦ ἀφήσεις;

Ἰδού λοιπόν ὅτι ὁ Κύριος μᾶς ἐμπιστεύθηκε ἐκείνους τούς ὁποίους Αὐτός ἀγαπᾶ σ' ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦμε Αὐτόν.

(Λόγος πρός τούς πλουτοῦντας ΕΠΕ, τ. 6, σελ. 284 καί ἑξῆς.)

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www. eptalofos.com.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ὁ Μέγας Βασίλειος μᾶς διδάσκει ὅτι:

«Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΑΘΕΤΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑ Ϲ' ΟΣΟΥΣ ΤΟΝ ΑΓΑΠΟΥΝ»